Lietas Nr. 129099213
Lietas arhīva Nr. 1-0125-14/15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2014.gada 26.septembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese Dagnija Bērziņa 2014.gada 16.septembrī rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu /pers. A/ (turpmāk - sūdzības iesniedzējs) sūdzībā par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka p.i. /pers. B/ 2013.gada 19.jūnija lēmumu Nr.1663.

Aprakstošā daļa

2013.gada 8.aprīlī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes KPP Patruļpolicijas pārvaldes CPB 1.rotas jaunākais inspektors O.Liniņš sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PD960084 par to, ka 2013.gada 8.aprīlī plkst.18.50 Rīgā, /pers. A/ vadīja automašīnu/TL marka/ar valsts numuru /TL numurs/pa /adrese/ virzienā ar ātrumu 75 km/h pie atļautā 50 km/h 518. ceļa zīmes darbības zonā. Iespējamais minimālais ātrums 72 km/h. Ātrums fiksēts ar mērierīci STALKER-DUAL 95449.

Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta 149.[8] panta sestajā daļā. Pamatojoties uz Latvijas APK 149.[8] panta sesto daļu, 274., 275.panta pirmās daļas pirmo punktu transportlīdzekļa vadītājam uzlikts naudas sods Ls 30 apmērā.

Minēto protokolu Nr. PD960084 /pers. A/ pārsūdzēja Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldē.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka p.i. /pers. B/ 2013.gada 19.jūnija lēmumu Nr.1663 atstāts negrozīts 2013.gada 8.aprīļa protokols Nr. PD 960084 un /pers. A/ sūdzība noraidīta.

2013.gada 25.jūlijā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka p.i. /pers. B/ 2013.gada 19.jūnija lēmumu Nr.1663. Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norāda, ka lēmumam nepiekrīt un pārsūdz to pilnā apmērā.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka iesnieguma izskatīšanas laikā, noskatoties pārkāpuma videoierakstu, viņš atpazina savu transportlīdzekli, taču savu vainu pārkāpuma izdarīšanā noliedza, nepiekrītot norādītājam braukšanas ātrumam. Iesniedzējs norāda, ka bija slikti laika apstākļi un vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātrums varētu būt aptuveni 50-60 km/h.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka 2013.gada 8.aprīlī sastādītājam administratīvā pārkāpuma protokolam un lēmumam lietā Nr. PD 960084 pievienots videoieraksts, no kura redzams, ka pa ceļu pretim policijas dienesta transportlīdzeklim brauca vairāki transportlīdzekļi nelielā attālumā viens no otra. No videoieraksta nevar secināt, ka kāds no transportlīdzekļiem brauca ātrāk nekā citi transportlīdzekļi, jo kā jau tika minēts, pa ceļu pretim policijas dienesta transportlīdzeklim brauca vairāki transportlīdzekļi nelielā attālumā viens no otra. Sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka transportlīdzekļu plūsmas vidū vispār nav iespējam braukt 75 km/h.

Ceļu satiksmes noteikumos 119.punktā ir noteikts, ka transportlīdzekļa vadītājam atkarībā no braukšanas ātruma jāizvēlas tāda distance, lai priekšā braucošajam transportlīdzeklim bremzējot, būtu iespējams izvairīties no sadursmes, kā arī jāizvēlas tāds intervāls, kas nodrošina ceļu satiksmes drošību.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka no videoieraksta esošas informācijas starp transportlīdzekļiem bija neliels intervāls, kas arī pierāda to faktu, ka automašīnas brauca vienādā ātrumā.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 5.pantu, 6.pantu, 7.pantu, 10.pantu, 288.pantu, 289.pantu, ka arī Latvijas Satversmes 91., 92.pantiem sūdzības iesniedzējs lūdz tiesu atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka p.i. /pers. B/ 2013.gada 19.jūnija lēmumu Nr.1663.

Motīvu daļa

Tiesa, iepazinusies ar sūdzību un Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka p.i. /pers. B/ 2013.gada 19.jūnija lēmumu Nr.1663, pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst, ka sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[6]panta septīto daļu tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;
2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;
3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;
4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;
5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;
6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;
7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Atbilstoši Latvijas APK 289.[12] panta otro daļu, rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Izvērtējot sūdzībā norādītos argumentus, Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka p.i. /pers. B/ 2013.gada 12.jūnija lēmuma Nr.1597 pamatojumu, tiesa atzīst, ka iestāde ir pareizi novērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus.

Savukārt LAPK 289.[13] panta trešā daļa nosaka, ka, ja tiesnesis izskatot sūdzību atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

LAPK 149.[8] panta sestajā daļā noteikts, ka par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums", transportlīdzekļa vadītājam uzliekot naudas sodu Ls 30 apmērā.

Tiesa iestādes pamatojumu atzīst par pareizu un pietiekamu, tāpēc saskaņā ar Latvijas APK 274. panta un 275.panta pirmās daļas pievienojas iestādes motivācijai un to neatkārto.

Tāpat tiesa, iepazīstoties ar lietas materiāliem, nekonstatē, ka iestāde administratīvās lietas izskatīšanas procesā iestādē būtu izdarījusi būtiskus procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu minētā lēmuma atcelšanai.

Lietā nepastāv strīds par to, ka 2013.gada 08.aprīlī plkst. 18:50 transportlīdzeklis /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, atradies kustībā Rīgā, /adrese/ virzienā.

Lietā ir strīds, vai /pers. A/ ir vadījis transportlīdzekli ar braukšanas ātrumu 75 km/h.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka transportlīdzekļa AUDI, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/ braukšanas ātrums varēja būt aptuveni 50-60 km/h, tomēr precīzi kāds bija braukšanas ātrums viņš norādīt nevar. Līdz ar ko tiesa sūdzības iesniedzēja pieņēmumu par iespējamo braukšanas ātrumu vērtē kritiski.

Saskaņā ar likuma „Par policiju" 10.panta pirmās daļas 6.punktu policijas darbinieka pamatpienākumos ietilpst administratīvo pārkāpumu konstatēšana, pārtraukšana un novēršana, vainīgo noskaidrošana, protokolu sastādīšana, lietu izskatīšana par šiem pārkāpumiem, savukārt 12.panta pirmās daļas 4.punkts policijas darbiniekam devis tiesības veikt likumā noteiktos pasākumus administratīvo pārkāpumu lietvedības nodrošināšanai. Saskaņā ar likuma „Par policiju" 27.pantu policijas darbinieks par prettiesisku rīcību ir atbildīgs likumā un dienesta reglamentā noteiktajā kārtībā.

Lietas izskatīšanas gaitā netika konstatēti fakti, kas apliecinātu to, ka policijas darbinieks tieši vai netieši būtu personīgi ieinteresēts sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu lietā Nr. PD 960084 transportlīdzekļa /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, vadītājam /pers. A/. Tādi apstākļi, kas liktu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti, netika konstatēti.

Tiesa pievienojās iestādes viedoklim, ka nav arī pamata apšaubīt policijas darbinieku sniegto lietas apstākļu izklāstu, un nav iespējams saskatīt saprātīgu pamatojumu un izskaidrojumu tam, kāpēc lai viņi sniegtu nepatiesu lietas atspoguļojumu.

Sūdzības iesniedzējs nav iesniedzis tiesai pierādījumus, kas liecinātu to, ka minētais ātrums būtu attiecināms uz kādu citu transportlīdzekļa vadītāju vai uz citu transportlīdzekli.

Ceļu satiksmes noteikumu 4.punkts nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus(..), kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Saskaņā ar LAPK 286.panta otro daļu augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību, ko iestāde ir izdarījusi.

Pieņemot /pers. A/ sūdzību, ierosinot lietu un izskatot lietu pēc būtības, ir ievērotas iesniedzēja Satversmes 92. pantā garantētās tiesības uz savu tiesību un likumisko interešu aizstāvību taisnīgā tiesā.

Netiek pārkāpta arī /pers. A/ nevainības prezumcija, jo, tiesas ieskatā, sūdzības iesniedzēja vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta, bet sūdzība un tajā minētie apgalvojumi nav pamatoti.

Spēkā esošā likuma redakcija nosaka, ka par LAPK 149.[8] panta sestajā daļā noteikumu pārkāpšanu transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu četrdesmit euro apmērā.

No lietas materiāliem redzams, ka sūdzības iesniedzējam par minēto pārkāpumu piemērots sods Ls 30,00. Saskaņā ar Euro ieviešanas likuma 4. un 6.pantā noteikto, Ls 30,00 konvertējot uz euro, tas sastāda EUR 42,69. No 2014.gada 1.janvāra minētās normas sankcija noteikta EUR 40,00. Tādējādi, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 8.pantu, pārkāpējam sods nosakāms EUR 40,00 apmērā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka ar visiem lietā esošajiem materiāliem ir pierādīts, ka transportlīdzekļa /TL marka/ar valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/, vadītājs ir izdarījis pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta LAPK 149.[8] panta sestajā daļā. Tādējādi, protokols Nr. PD 960084 ir sastādīts likumīgi un pamatoti.

Līdz ar to /pers. A/ sūdzība par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes priekšnieka vietnieka p.i. /pers. B/ 2013.gada 19.jūnija lēmumu Nr.1663 ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz augstākminēto un saskaņā ar Latvijas APK 1.pantu, 8.pantu, 149 [8].panta 6.daļu, 243.pantu, 244.pantu, 289.[6]pantu, 289.[12]panta otrās daļas 2.punktu, 289.[13]pantu, 289.[17]pantu, 289.[18]pantu, tiesa

nosprieda

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka p.i. /pers. B/ 2013.gada 19.jūnija lēmumu Nr.1663 (2013.gada 8.aprīļa administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PD960084) atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Saskaņā ar Euro ieviešanas likuma 4. un 6.pantā noteikto piemēroto sodu noteikt EUR 40,00 (četrdesmit euro) apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns sprieduma teksts sastādīts 2014.gada 26.septembrī, pieejams tiesas kancelejā no 2014.gada 29.septembra.

Tiesnese D.Bērziņa